Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26154
Copyright: Admont, Benediktinerstift

qd̃ p uidere ĉtẽpsit. Tẽ p fecto inuera cognitione euigilat. tẽn
chil eẽ ĉspicit qd̃ tenebat. Tẽ se uacuã inuenit. que plenã
reb; p̃ceteris hominib̃ se eẽ lętabat. Dormit & nichil secũ
aufert. nichil nimirũ de reb̃ q̃s tenuit. Hã culpa rerũ simul
ducit̃. quãuis hic omia p quib; culpa p petrata ẽ relinq̃nt̃.
Et q̃ nẽ & acceptis reb; tumeat seseq; sup ceteros extollat. glo
riet̃ se habere qd̃ p rem̃ ñ habet. uenit q̃ndoq; temp̃ ut
euigilet. & tẽ cognoscat quã uacuũ fuerat qd̃ in somno
tenuerat. Sepe naq; ĉtingit dormienti inopi. ut se p somniũ
diuitẽ uideat. atq; excedẽ reb̃ animũ extollat. Lętatur se
habere qd̃ ñ habuit. iãq; dedignari querit a quib̃ dedigna
tũ eẽ se doluit. Et repente euigilans euigilasse se doleat. q
interim diuitiarũ imaginẽ vt dormiens tenebat. Bemit
enĩ ptiñ sub paupitatis pondere inopię suę angustis p̃mit̃.
& eo peius quo ad temp̃ breuissimũ ut uacue diues fuit.
Sic nimirũ huĩ mundi sũt diuites. q reb̃ acceptis tument. b e
ne opari de habundatia nesciunt. Quasi dormientes s̃ di
uites si paupitatẽ suã euigilantes inueniunt. qa nichil secũ
ad illud iudiciũ qd̃ p manet ferunt. Et q̃nto nẽ ad breue
temp̃ sublimĩ elati s̃t. tanto cont̃ se in p petuũ graui in ge
mescunt. Dicit q̃. Aperit oculos suos & nichil inuenit. qa
illic aperit ad supplicia. q̃s hic ad miam clausos tenebat.
Aperit oculos suos & pietatis fructũ ñ inuenit. q̃s hic clau
sos tenuit cũ inuenit. Tarde quoq; illi oculos aperiunt. q teste
sapientia dãpnationis suę tẽpore dicturi referunt̃. Q̃d no
bis p fuit superbia. & diuitiarũ iactantia. qd̃ ĉtulit nob̃. Tran
sierunt omia illa tanquã umbra. & tanq̃m nuntĩ p curren.
Illu & fugitiua fuisse q̃ tenuerant iã amissa cognoscunt. q.
quãdiu aderant. stultis eoꝝ cordib; & magna & mansura
uidebant̃. Sero diues aperit oculos q̃ndo lãlarũ reqescen